

Hoge Raad, 9 december 1955, Boogaard v Vesta

ONGEORLOOFDE CONCURRENTIE

Onrechtmatig stelselmatig afhandig maken van duurzaam verbonden clientèle door ex-werknemer

- dat Boogaard, na vroeger in dienst van Vesta en tegen beloning te haren behoefte verzekeringsposten te hebben afgesloten, welke in beginsel bestemd waren een duurzaam karakter te hebben, na beëindiging van de dienstbetrekking, met gebruikmaking van de kennis en gegevens, die hij in dienst van Vesta omtrent de bij haar verzekerde posten en personen heeft verkregen, zich erop toelegt verzekerden van Vesta, te haren nadele, over te halen de lopende verzekeringen op te zeggen en zich elders te verzekeren;

dat het hof aldus de onrechtmatigheid van de handelwijze van Boogaard niet heeft getoetst aan een contractuele verplichting, welke voor hem uit de gewezen dienstbetrekking met Vesta zou voortvloeien, doch aan een verplichting buiten overeenkomst, welke de eis van een zorgvuldig handelen in het verkeer ten opzichte van eens anders goed onder de gegeven omstandigheden aan Boogaard ten opzichte van Vesta zou opleggen; dat daarbij het feit dat bedoelde contractuele verhouding heeft bestaan, alsmede het feit dat Boogaard op grond daarvan voor Vesta zeker blijvend werk heeft verricht en daarvoor is beloond, medewegen als een deel van de omstandigheden, waarnaar het Hof voor het gegeven geval het bestaan voor Boogaard van een betamelijksverplichting om zich in het maatschappelijk verkeer van de gewraakte handelingen tegenover Vesta te onthouden, heeft beoordeeld;

Vindplaatsen: NJ 1956, 157

Hoge Raad, 9 december 1955

(Donner, van der Meulen, Hijink, Smits en Boltjes)

[...]

[...] Boogaard, te [...], eiser tot cassatie van een door het Hof te Amsterdam op 26 Mei 1955 tussen pp. gewezen arrest, adv. Mr. M. J. Broekhuijsen Jr, (gepleit door Mr. L. Bouma te Amsterdam),

tegen:

de naaml. venn. "Vesta", Maatschappij van Levensverzekering N.V., te Arnhem, verweerster in cassatie, adv. Mr. W. Blackstone, (gepleit door Mr. J. in 't Veld te Arnhem).

[...];

Overwegende dat uit het bestreden arrest blijkt:

[...]

Overwegende omtrent het eerste middel:

dat de omstandigheden op grond waarvan het Hof de handelwijze van Boogaard, bestaande in het uitspannen van verzekeringsposten, jegens Vesta onrechtmatig oordeelt, als strijdig met de zorgvuldigheid, welke in het maatschappelijk verkeer ten aanzien van eens anders goed betaamt, hierop neerkomen, dat Boogaard, na vroeger in dienst van Vesta en tegen beloning te haren behoefte verzekeringsposten te hebben afgesloten, welke in beginsel bestemd waren een duurzaam karakter te hebben, na beëindiging van de dienstbetrekking, met gebruikmaking van de kennis en gegevens, die hij in dienst van Vesta omtrent de bij haar verzekerde posten en personen heeft verkregen, zich erop toelegt verzekerden van Vesta, te haren nadele, over te halen de lopende verzekeringen op te zeggen en zich elders te verzekeren;

dat het hof aldus de onrechtmatigheid van de handelwijze van Boogaard niet heeft getoetst aan een contractuele verplichting, welke voor hem uit de gewezen dienstbetrekking met Vesta zou voortvloeien, doch aan een verplichting buiten overeenkomst, welke de eis van een zorgvuldig handelen in het verkeer ten opzichte van eens anders goed onder de gegeven omstandigheden aan Boogaard ten opzichte van Vesta zou opleggen;

dat daarbij het feit dat bedoelde contractuele verhouding heeft bestaan, alsmede het feit dat Boogaard op grond daarvan voor Vesta zeker blijvend werk heeft verricht en daarvoor is beloond, medewegen als een deel van de omstandigheden, waarnaar het Hof voor het gegeven geval het bestaan voor Boogaard van een betamelijksverplichting om zich in het maatschappelijk verkeer van de gewraakte handelingen tegenover Vesta te onthouden, heeft beoordeeld;

dat hieruit volgt, dat de in het eerste middel vervatte klacht, dat het Hof door bij de vorming van zijn oordeel de gestelde ontoelaatbare mededelingen buiten beschouwing te laten en door daarbij rekening te houden met de vroegere dienstbetrekking tussen Boogaard en Vesta zou hebben voorbijgezien dat een handeling niet in den zin van artikel 1401 B.W. onrechtmatig kan zijn, indien zij niet onafhankelijk van een tussen partijen bestaande contractuele verhouding – hetgeen, anders dan het middel aanneemt, wil zeggen onafhankelijk van een schending van contractuele verplichtingen – onrechtmatig is, faalt;

Overwegende dat het middel ook overigens niet opgaat, omdat, aangenomen dat het Hof de aan Boogaard verboden gedraging terecht als onrechtmatig in den zin van art. 1401 heeft aangemerkt, artikel 1637x niet kan zijn geschonden;

dat toch deze bepaling alleen een contractuele beperking van de bevoegdheid van den werknemer om na het einde der dienstbetrekking op zekere wijze werkzaam te zijn aan banden legt, doch geheel ongemoeid laat de beperking die aan de bevoegdheid tot handelen van een ieder, ook van een gewezen werknemer, wordt gesteld, doordat hij geen onrechtmatige daden mag plegen; Overwegende dat de stelling van het tweede middel onder A reeds afstuit op de overwegingen ten aanzien

van het eerste middel, dat het Hof de onrechtmatigheid van de handelwijze van Boogaard niet heeft getoetst aan een contractuele verplichting;

Overwegende dat het tweede middel onder B ongegrond is, omdat het Hof, ervan uitgaande, dat de bedoelde gedragingen van Boogaard tegenover Vesta onrechtmatig waren, zich terecht bevoegd heeft geacht om als rechter in kort geding het opnieuw plegen daarvan zonder beperking aan Boogaard te verbieden;

Verwerpt het beroep.
